

Какво ще произлѣзе, Творче,
Какъвъ незнаенъ миръ?

О Боже мой, раскрий ми само
Едничъкъ, малъкъ кжтъ
Отъ тѣзи страшна неизвѣстность, —
Кжтъ отъ Сждбинский пжтъ!

Ще та прославѣ съ пѣсни свѣжи
И съ разумъ новъ тогасъ, —
И Истинитъ ще проникнжтъ
Навредъ, чрезъ моя гласъ!

Тѣй си понѣкогашъ мърморѣ,
Поетъ обезсърченъ,
И погледъ къмъ Небето хвърлямъ
Отъ сълзи помраченъ!

V.

Прѣзъ Октомврий

Il est des jours où il n'y a
pas d' heures!

О мрачни дни, облѣни съ дъждове,
Есенни дни, о дни безъ часове!

Сърцето ни, прѣзъ тѣзи дни, отъ всичко се отвърща,
И погледътъ ни въ празнотата безкрайна се обръща!
Умътъ ни, ситъ, прѣситенъ на бездѣйствие и сънъ,
Изгубва се, незнамъ кждъ, отъ живий свѣтъ навънъ . . .
Сърцето ни, прѣзъ тѣзи дни, отъ всичко се отвърща!